

Per JesusR el dg., 03/05/2020 - 13:44

De tant en tant l'Ernest obre la Bíblia amb la intenció de trobar unes paraules, uns fets o signes que el puguin ajudar a anar suportant la quarantena, i aquesta tarda llegeix: "Ell (Jesús) sabia prou què hi ha en el cor de cadascú." (Evangeli de Joan 2,25) L'Ernest sent una suau batzegada interior i es diu a si mateix: és una mena de cardiograma!!

Què hi ha en el nostre cor? Temporalment: passat, present i futur. Geogràficament: pobles, ciutats, continents, mar, muntanyes i univers. Personalment: idees, sentiments, plenituds, buidors i molts anhels... I anava classificant moltes dimensions de la vida que ressonen o s'assenten en el nostre cor.

A la nit, però, l'Ernest es va fer la pregunta clau: qui estimo en el meu cor? Al cap d'uns moments es va començar a sentir perdut. No tenia clar el significat de la paraula estimar ni la intensitat del seus amors. També li va assaltar un pensament potent que li deia: a mi, estimo!

Preguntes del cardiograma:

- 1.- Quines són les persones que en aquests moments de la meua vida més estimo? Com és que les estimo? Ho saben, elles? Sí, molt. Sí, però no gaire. Potser. No ho crec. Segurament no.
- 2.- Quines són les persones que he estimat? Què ha passat? La relació continua. Ja no ens veiem. Va ser una fantasia o potser un desengany. No ho sé.
- 3.- Quines persones m'estimen? Molt, bastant, a temporades, segons vagi, ja no m'estimen. Així va ser com l'Ernest aquella nit va començar a fer el que en va dir el seu "cardiograma".

Quan m'ho va explicar, i mentre escoltava la seva originalitat, jo anava pensant: com és que Déu sembla que no hi entri, en el teu cardiograma? O potser sí... ja que Ell sempre valora l'amor-amor com fet a Ell. Així és de Pare; encara que, Ernest, aniria bé que també l'estimessis directament, que per alguna raó important es va fer home, i "sabia prou què hi ha en el cor de cadascú." (Joan 2,25)
